

Kraków. Opera szykuje premierę na Dzień Dziecka

Autor	-
Źródło	Materiał nadesłany
Data	21 maja 2010

27 maja br., o godz. 18 Opera Krakowska serdecznie zaprasza na premierę widowiska dla dzieci pt. "Księga lasu", która rozpocznie obchody Międzynarodowego Dnia Dziecka w naszym teatrze.

KSIĘGA LASU to ekologiczna baśń teatralno-muzyczna, której przesłaniem jest poszukiwanie wartości nadających życiu sens i harmonię. Przedstawienie jest adresowane zarówno do najmłodszych widzów jak i do ich rodziców

i wychowawców, dając pretekst do rozmowy

z dziećmi o tym, co jest w życiu ważne, warte zachodu i godne poszanowania.

W uschniętym lesie panuje martwa cisza. Na polanę przybywa Drwal Maciej, aby ściąć rosnący tam 1000-letni dąb. Nim to się jednak stanie, Maciej odkrywa, że powodem braku sił życiowych lasu jest choroba Echa, które tak długo powtarzało wrzaski ludzi, aż ochrypło i w końcu straciło głos. Wtedy las opuściły zwierzęta i ptaki, a drzewa zaczęły więdnąć i usychać.

Maciej postanawia uratować las i wyrusza na poszukiwanie lekarstwa dla chorego Echa. Podczas przygód z udziałem ostatnich mieszkańców lasu (Motyla, Pajaka, Pszczół i Zaskrońca), dzielny drwal odnajduje trzy zaczarowane kwiaty i poznaje zaklęte w nich czarodziejskie słowa - klucze do szczęśliwego życia. Kiedy w końcu Drwal Maciej wykrzykuje te słowa wraz

z publicznością, Echo odzyskuje głos, a las wraca do życia i na nowo rozkwita.

Na dzieci, podczas spektakli majowych, czekać będą dodatkowe atrakcje i możliwość wygrania różnorodnych nagród.

Więcej informacji

Spektakle

Księga lasu

reż. Wojciech Graniczewski

Ekologiczna baśń muzyczna

W czwartek o godz. 18 Opera Krakowska zaprasza na premierę widowiska dla dzieci „Księga lasu”.

„W uschniętym lesie panuje martwa cisza. Na polanę przybywa Drwal Maciej, aby ściąć rosnący tam tysiącletni dąb. Nim to się jednak stanie, Maciej odkrywa, że powodem braku sił życiowych lasu jest choroba Echa, które tak długo powtarzało wrzaski ludzi, aż ochrypło i w końcu straciło głos. Wtedy las opuściły zwierzęta i ptaki, a drzewa zaczęły więdnąć i usychać.

Maciej postanawia uratować las i wyrusza na poszukiwanie lekarstwa dla chorego Echa. Podczas przygód z udziałem

ostatnich mieszkańców lasu (Motyla, Pajaka, Pszczół i Zaskrońca) dzielny Drwal odnajduje trzy zaklęte w nich czarodziejskie słowa - klucze do szczęśliwego życia. Kiedy w końcu Drwal Maciej wykrzykuje te słowa wraz publicznością, Echo odzyskuje głos, a las wraca do życia i na nowo rozkwita” - piszą twórcy.

Scenariusz i reżyseria: Wojciech Graniczewski, muzyka: Jan Hnatowicz, kierownictwo muzyczne: Paweł Szczepański, scenografia: Katarzyna Zbłowska, materiały filmowe: Konstanty Kulik, choreografia: Kinga Batko-Kuźdzał.

OPR. JOTA

R_KLAS_2010_002

GAZETA WYBORCZA

21-05-2010

„KSIĘGA LASU” W OPERZE

● Premierę teatralno-muzycznej baśni pt. „Księga lasu” w reżyserii Wojciecha Graniczewskiego obejrzyć będzie można 27 maja w Operze Krakowskiej. Przesłaniem spektaklu jest poszukiwanie ekologicznych wartości, nadających życiu harmonię i sens. Przedstawienie adresowane jest nie tylko do dzieci, ale także do rodziców i wychowawców. Zdaniem twórców, zarówno jednym jak i drugim da ono dobry pretekst do rozmowy o tym, co jest w życiu naprawdę ważne. Autorem muzyki do „Księgi lasu” jest Jan Hnatowicz. Scenografię do przedstawienia zaprojektowała Katarzyna Zbłowska. Kolejne spektakle odbędą się w dniach 28, 29 oraz 30 maja.
(wer)

● CZW., PT., SB., ND., 27-30.05

Opera Krakowska, ul. Lubicz 48

Godz. 18 (czw., pt.), 12 (sb., nd.)

R_KLAS_2010 - 003

Kraków. "Księga lasu" dla najmłodszych widzów Opery Krakowskiej

Autor	-
Źródło	PAP
Data	25 maja 2010

Widowisko muzyczno-teatralne "Księga lasu" w reż. Wojciecha Graniczewskiego, z muzyką Jana Hnatowicza, przygotowała Opera Krakowska dla najmłodszej publiczności. Zaplanowana na czwartek premiera rozpocznie w operze obchody Międzynarodowego Dnia Dziecka.

Scenariusz "Księgi lasu" powstał w połowie lat 80. na zamówienie telewizyjnego Teatru Młodego Widza. Spektakl nosił tytuł "Jak echo wróciło do lasu". Autorem ilustracji muzycznej do tego przedstawienia był kompozytor Jan Hnatowicz, znany szerszej publiczności m.in. z piosenek zespołu Pod Budą. Dziesięć lat później na kanwie spektaklu powstał pełnometrażowy film animowany pod tym samym tytułem.

- Kiedy Opera Krakowska zaczęła z sukcesem rozwijać nurt przedstawień dla dzieci, pomyślałem, że to jest moment, żeby poprosić Jana Hnatowicza, by warstwę muzyczną z ilustracyjnej przekształcić w typową dla widowiska muzyczno-teatralnego. To oznacza, że w głównych miejscach tego przedstawienia muzyka odgrywa ważną rolę, jest rozpisana na orkiestrę kameralną - wyjaśnił na wtorkowej konferencji prasowej twórca spektaklu Wojciech Graniczewski.

Według autorów, przesłaniem widowiska jest poszukiwanie wartości, które nadają życiu sens i harmonię.

Spektakl "Księgi lasu" grany będzie od czwartku do niedzieli. We wtorek - w Dniu Dziecka - oraz w środę Opera Krakowska przypomni najmłodszym spektakl "Pan Marimba" Marty Ptaszyńskiej do libretta Agnieszki Osieckiej. "Księga lasu" wróci na scenę opery w połowie czerwca.

Więcej informacji

Spektakle

Księga lasu

reż. Wojciech Graniczewski

Opera Krakowska dzieciom

TEATR. Premierą baśni „Księga lasu” Wojciecha Graniczewskiego rozpocznie się jutro w Operze Krakowskiej cykl imprez z okazji Dnia Dziecka.

Opera poza premierą szykuje dla najmłodszych widzów liczne atrakcje, m.in. spektakle „Pana Marimby”, a także konkursy, zabawy, gry wielkoformatowe i prezentacje instrumentów muzycznych. – Najtrudniej się gra dla dziecięcego widza. Jest to publiczność nieprzewidywalna, ale bardzo wdzięczna – mówił Bogusław Nowak, dyrektor Opery Krakowskiej. – Zależy nam na tym, aby do Opery Krakowskiej przyzwyczajać już najmłodszych, którzy za chwilę będą naszą publicznością w spektaklach dla dorosłych. Dlatego coraz więcej w repertuarze mamy propozycji dla dzieci – podkreślał.

„Księga lasu” to baśń o poszukiwaniu harmonii w życiu. Główny bohater drwał wyrusza w podróż, by uratować las. Sztukę napisał i wyreżyserował Wojciech Graniczewski, autor wielu dziecięcych i telewizyjnych programów dla dzieci, a także libretta do wystawionej niedawno w Operze Krakowskiej operetki Karola Szymanowskiego „Loteria na mężów”. – Dzieci otrzymują przygodową opowieść, pełną wzruszeń i humoru. Spektakl staje się doskonałym pretekstem do rozmowy dorosłych z dziećmi na ważne tematy; opowieść sceniczna jest przecież poszukiwaniem wartości – mówi Wojciech Graniczewski.

Sztuka „Księga lasu” ma wieloletnią historię; pod różnymi tytułami była prezentowana w teatrach dramatycznych, a także jako pełnometrażowy film animowany „Królestwo zielonej polany”. Muzykę skomponował Jan Hnatowicz, znany m.in. z przebojów Grupy

pod Budą. – Praca nad muzyką była dla mnie ciekawym doświadczeniem. Bo część piosenek powstałych dla wersji dramatycznej sprzed lat musiałem połączyć z nowymi piosenkami, a także z nową ilustracją muzyczną skomponowaną specjalnie dla potrzeb przedstawienia w Operze Krakowskiej. Odtworzenie klimatu tamtej muzyki sprzed 20 lat było dla mnie nie lada wyzwaniem – podkreślał Jan Hnatowicz. Muzykę, na małą orkiestrę, zinstrumentował Tomasz Hernik, zaś kierownictwo muzyczne zostało powierzzone Pawłowi Szczepańskiemu.

– Największą trudnością w grze dla dzieci jest utrzymanie publiczności w napięciu. Mam nadzieję, że nam się to uda – mówił Andrzej Biegun, wcielający się w postać drwala Macieja.

Choć sezon operowy zbliża się do końca, do wakacji czeka nas jeszcze kilka atrakcji. Już 2 czerwca w niepołomickim kościele pw. Dziesięciu Tysięcy Męczenników orkiestra Opery Krakowskiej oraz chóry, m.in. operowy dziecięcy i katedry wawelskiej, pod batutą Tomasa Tokarczyka zaprezentują „Mszę koronacyjną” Mozarta. Koncert odbędzie się z okazji jubileuszu 700-lecia ostatniego z rodu Piastów – Kazimierza Wielkiego.

Ten sam koncert zostanie powtórzony na rozpoczynającym się 18 czerwca XIV Letnim Festiwalu Opery Krakowskiej. Jego największą atrakcją będzie premiera na dużej scenie operetki „Baron cygański” Johanna Straussa.

Szczegóły: www.operakrakow.pl

AGNIESZKA MALATYŃSKA-STANKIEWICZ

Rozmowa z Wojciechem Graniczewskim w jutrzejszym „Magnesie”.

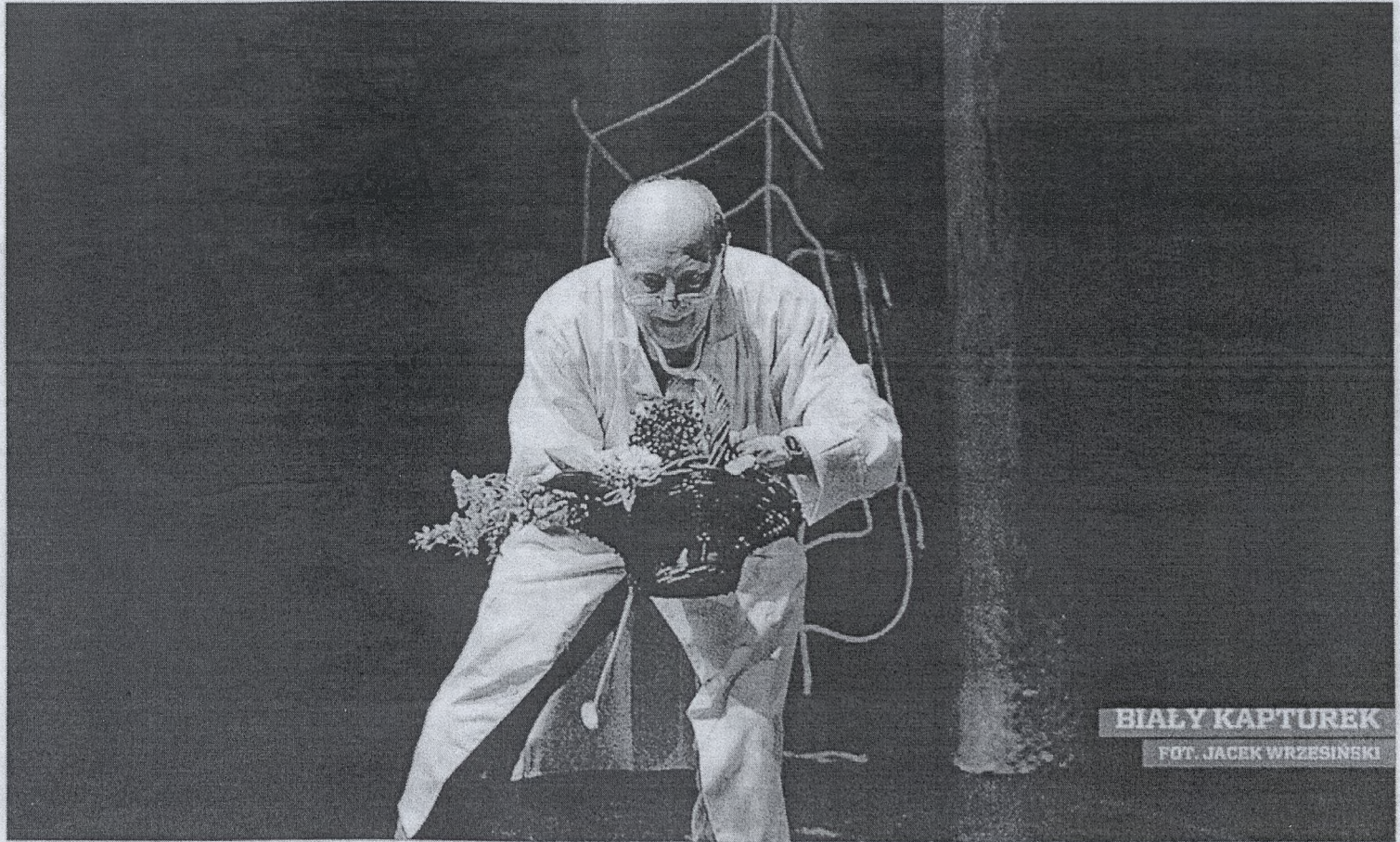
Bożena Zawisłak jako Królowa FOT. JACEK WRZESIŃSKI

R_KLAS-2010_005

Dziennik Polski
26.05.2010

Trzy słowa w trzech kwiatkach

Czwartek, 27 maja, godz. 18, Opera Krakowska

BIAŁY KAPTUREK

FOT. JACEK WRZESINSKI

Wojciech Granczewski, reżyser i autor sztuki zaprasza na premierę do Opery Krakowskiej

– Dziś w Operze Krakowskiej odbędzie się premiera dla dzieci baśni muzycznej „Księga lasu”. Co kryje się pod tym tytułem?

– „Księga lasu” to nowy tytuł już istniejącej od lat mojej sztuki dla dzieci. Sztuka, którą napisałem w 1986 roku, została zamówiona dla teatru Młodego Widza w TVP, gdzie w realizacji telewizyjnej Staszka Zajączkowskiego została pokazana pod tytułem „Jak echo wróciło do lasu”. Wówczas królową była Anna Dymna, teraz Bożena Zawiaślak-Dolny, drwalem Andrzej Grabowski, teraz Andrzej Biegun i Wiesław Nowak, zaś pajakiem Darek Gnatowski, a tu w Operze Michał Kutnik lub Kajtek Wolniewicz.

– Teraz Twoja opowieść powraca nie tylko pod zmienionym tytułem.

– Współcześniłem dialogi, nadałem akcji szybsze tempo, czyli dostosowałem tekst do wymogów dzisiejszego widza.

– Wystawienie baśni w Operze Krakowskiej, z wykonawcami śpiewakami, daje wiele możliwości. Co zatem jeszcze zmieniłeś?

– Do pierwszej mojej realizacji muzykę napisał Janek Hnatowicz, kompozytor znany z takich przebojów „Ballada o ciotce Matyldzie”. Muzyka była tam typowo ilustracyjna. Teraz Janek ją rozbudował, a Tomek Hernik rozpiął na 9-osobową orkiestrę, złożoną z muzyków Opery. Kierownictwo muzyczne zostało powierzone Pawłowi Szczepańskiemu. Została dopisana uwertura oraz fragmenty muzyczne dla baletu. Piosenki pozostały, ale w zmienionej aranżacji.

– Pierwszy tytuł tej baśni brzmiał „Tajemnica księgi lasu”. Jaka to tajemnica?

– Nie chcę opowiedzieć zbyt wiele, ale mogę ujawnić, że do lasu przychodzi drwal Maciej, by ścinać rosnący tam najstarszy dąb. Kiedy podnosi do góry siekierę słyszy głos „nie”, a po chwili pojawiają się dwie z trzech siostr Echo. Opuszczony las zaczyna usychać...

– Co było najtrudniejsze w przeniesieniu baśni z teatru dramatycznego do Opery, gdzie muzyka jest na pierwszym planie?

– Sceny poza kilkoma wyjątkami są rozgrywane jak w teatrze dramatycznym, wszystkie miejsca są wsparte muzycznie, a postaci przedstawiają siebie poprzez piosenki. Pająk śpiewa na przykład: „Jestem pająk muchożerca, co dzień zjadam tuzin much. Mam żołądek zamiast serca i kosmaty wielki brzuch”.

– Do kogo jest skierowana ta baśń? Tylko do dzieci?

– Nie, także do ich opiekunów. Dzieci otrzymują przygodową opowieść, pełną wzruszeń i hu-

moru, natomiast dla dorosłych spektakl jest doskonałym pretekstem do rozmowy z dziećmi na ważne tematy. Sztuka jest przecież poszukiwaniem wartości. Według tradycji baśni bohater wyrusza w podróż, aby zdobyć wiedzę, albo, aby pomóc, albo, aby odnaleźć coś zgubionego. W mojej baśni znajdują się wszystkie te elementy.

– O czym mają rozmawiać dzieci z rodzicami po spektaklu?

– Przede wszystkim o tym, co jest najważniejsze w życiu, co jest warte zachodu i godne poszanowania. Aby umożliwić te rozmowy program teatralny został tak wydrukowany, że jest opisem dla dorosłych i jednocześnie grą planszową dla dzieci, dzięki której za pomocą pionka i kostki do gry można tę podróż z bohaterami „Księgi lasu” odbyć wiele razy.

Rozmawiała: AGNIESZKA MALATYŃSKA-STANKIEWICZ

Kolejne spektakle: 28, 29, 30 maja, 15, 16 czerwca

R_KLAS_2010_006

Diennik Polski

27-05-2010

Muzyka niekoniecznie poważna

Dla tych, którzy w dziecięcy świat chcą wejść muzycznymi ścieżkami, również znajdzie się wiele atrakcji. Opera Krakowska zaplanowała na Dzień Dziecka i dni okoliczne specjalny repertuar dla najmłodszych. Obchody święta dzieci rozpoczną się już 27 maja premierą widowiska „Księga lasu”, które jest teatralno-muzyczną baśnią z ekologicznym przesłaniem. Dzielnym drwal Maciej będzie chciał uratować las, poszukując lekarstwa dla chorego Echa, przeżyje dużo przygód, pozna wspaniałych przyjaciół i dowie się, co w życiu jest najważniejsze. Scenariusz i reżyseria – Wojciech Graniczewski, muzyka – Jan Hnatowicz. „Księga lasu” będzie grana także 28, 29, 30 maja oraz 15 i 16 czerwca. Podczas spektakli majowych na dzieci czekać będą dodatkowe atrakcje i możliwość wygrania różnorodnych nagród.

1 i 2 czerwca na deskach opery zostanie wystawiony „Pan Marimba”, czyli muzyczna opowieść o dzieciach dla dzieci i wykonywana przez dzieci. Spektakl opowiada o przygodach rodzeństwa Kasi i Marka, którzy pod nieobecność rodziców wyruszają w podróż z Panem Marimbą, aby odzyskać Zaczarowaną Piosenkę porwaną przez Ptaka. Spektakl będzie można zobaczyć 1 czerwca o godz. 10 i 12 oraz 2 czerwca o godz. 12.

W gąszczu muzycznych atrakcji znajdą dla siebie także coś wytrawni młodzi melomani. Filharmonia Krakowska przygotowała na Dzień Dziecka koncert pod

tytułem „Smak magii”. Gospodarzem koncertu będzie aktorka Ewa Kaim, a gościem specjalnym znany z programów kulinarnych Pascal Brodnicki. Najważniejsza będzie jednak muzyczna uczta, która rozpocznie się o godz. 17.

R_KLAS_2010_007

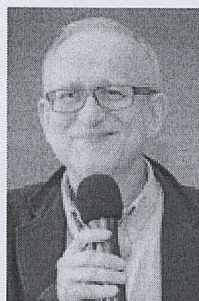
GAZETA WYBORCZA

27-05-2010

2010-05-28

O trudnej sztuce tworzenia dla najmłodszej publiczności

Rozmowa z Wojciechem Graniczewskim reżyserem spektaklu „Księga lasu”

Wojciech Graniczewski

W latach 80. współpracownik Teatru STU: *Donkichoteria*, *Mgła*, *Józio Bosonóg*, *Bramy Raju* i współautor spektaklu *Ziemia! Ziemia!* oraz kierownik literacki Teatru KTO i autor scenariuszy do spektakli *Gmach* i *Do góry nogami*. Autor współczesnego libretta do operetki Karola Szymanowskiego *Loteria na mężów*. Twórca spektakli teatralnych i programów telewizyjnych dla dzieci, m.in.: *Złoto i liście* – Opera Krakowska (muz. Andrzej Zarzycki), *Jak echo wróciło do lasu* – Teatr TVP, *Ciuchcia z piosenkami, czyli opowieści ciotki Matyldy* – Teatr TVP, *Ups and Downs* oraz *Lippy and Messy* – seriale dla TVP S. A.

Czy trudno jest tworzyć realizacje dla dzieci i na czym ta trudność polega?

Tak to jest dość trudne. Z jednej strony jako realizatorzy oceniamy z perspektywy dorosłego człowieka miejsca w których dzieci powinny reagować. Jednak trochę źle się z tym czujemy, bo odnosimy wrażenie jakbyśmy nimi manipulowali. Są momenty w których spodziewamy się reakcji, ale bardzo pilnuję, żeby nie były one prowokowane czy wymuszone. Dzieci chcą wierzyć w to, co widzą na scenie czasem aż za mocno. Z poprzednich realizacji wiem, że kiedy aktorzy zapędzą się w interakcję z małymi widzami często zmuszeni są do szybkiego znalezienia sposobu wybrnięcia z niezręcznych sytuacji.

Jako przykład przytoczę pewną anegdotę z bardzo starej realizacji spektaklu sprzed 20 lat w kinie Morskie Oko na zakaopiańskich Krupówkach. Do teatru, bo w budynku była scena, przyszły dzieci w odświętnych góralskich strojach. W jednej ze scen drwal ma dylemat czy pomóc Pajakowi, który do tej pory mu szkodził, a teraz jest ranny po walce z Pszczolą i potrzebuje jego pomocy. Według scenariusza tę decyzję podejmuje sam. Jednak aktor zapędził się troszeczkę. Zapytał o radę dzieci. Wtedy wstał jeden 5-letni chłopczyk i stwierdził: „Pasowało by mi go zabić”. Oczywiście aktor umiejętnie wybrnął i wytłumaczył, że wszystkie zwierzęta należy kochać, a Pajak nie jest winny temu, że jest Pajakiem, ale było niebezpiecznie. (śmiech) Nie gramy tak żeby prowokować dzieci, jeśli już to tylko do myślenia i rozmowy z osobą dorosłą. Natomiast spodziewamy się pewnej interaktywności.

Czy ta interaktywność będzie polegała na rozmowie z widownią czy może dzieci w trakcie spektaklu zostaną zaproszone na scenę?

Dzieci „nie wchodzi” do spektaklu. Drwal – protagonista, jest jednym z nas dorosłych, jednak w świecie w którym się znalazł reprezentuje dzieci. Wchodzi na scenę i bierze udział w akcji pośród postaci, które teoretycznie są pewnymi zwierzątkami leśnymi takimi jak: Motyl, Pszczola, Pajak, Zaskroniec. Cechy charakterystyczne tych postaci można odnaleźć w ludziach. Są symbolem naszego świata, tylko relacje między nimi są dużo prostsze, bliżej natury. Gdybyśmy takie interakcje budowali między ludźmi byłyby one naiwne, ale gdy są tworzone w świecie wykreowanym, do którego wchodzimy tylko na chwilę, a na dodatek jest on jednocześnie magiczny, bo rządzi nim duchy leśne siostr Echo, to wtedy pojawia się nowy rodzaj prawdy – tej alegorycznej.

Czy spektakl „Księga lasu”, który jest baśnią muzyczna ma bardziej uczyć czy bawić widza?

Odkrywamy to, co odkrywa drwal razem z nim albo nawet moment przed nim. Są sytuacje, kiedy dzieci zostają wciągnięte w pewien spisek. One już wiedzą, że drwal będzie poddany próbie, a on jeszcze nie. Mamy nadzieję, że dzieci bardzo chcą mu pomóc i trzymają kciuki za powodzenie próby.

To bardzo istotny wątek, bo w tym świecie pomoc jednej postaci drugiej jest szalenie ważnym elementem. Wszyscy mają wspólny cel. Chcą uratować chore Echo, bo tylko kiedy ono odzyska głos cały las ponownie ożyje.

Dzieci to bardzo wymagająca publiczność, ponieważ szybko się nudzą. Jaka jest Pana recepta jako reżysera, żeby mali widzowie nie stracili zainteresowania spektaklem?

Wykorzystałem metodę kontrapunktu. Sceny, w których odbywają się przygody przyspieszają akcję. Są również często bardzo zabawne np. Pajaka pokazujemy humorystycznie pomimo, że robi on rzeczy oceniane jako złe. Natomiast nie jest to postać z gruntu zła, raczej błądząca. To taki „kłamczuch”, który zostaje ukarany, ale nie wiadomo do końca czy się zmienił. Kiedy przeszkadza drwalowi – staramy się, żeby robił to zabawnie, a nie paskudnie. Z naszych doświadczeń wynika, że mimo wszystko dzieci bardzo Pajaka lubią. Z drugiej strony są momenty odpoczynku, ale w których dzieje się coś ważnego i to, co się stało powoduje, że możemy ruszać dalej.

Akcja stopniowo staje się bardziej wartka, Aż udaje nam się zdobyć kolejne elementy całości czyli trzy magiczne kwiaty oznaczające trzy magiczne słowa. Tylko ten, kto je znalazł i zna może je zawołać stojąc pod najstarszym dębem w lesie, a jeżeli razem z nim powtórzą je dzieci las ożyje. To się magicznie udaje dzięki technice filmowej.

Co Pan jako reżyser życzyłby sobie podsłuchać z rozmów dzieci, które wychodzą ze spektaklu?

Liczę na to, że rodzice przyjdą razem z dziećmi, będą rozmawiać o tym, co widzieli na scenie i wyciągać wspólnie wnioski z tego co się działo. Nie jest łatwo rozmawiać o trudnych rzeczach, najczęściej w biegu mówimy o sprawach bardzo prozaicznych. Wierzę w to, że najważniejsze w relacjach rodzice-dziecko jest rozmowa, ale nie chodzi mi o godzinne dyskusje. Dla mnie istotne jest, by ten czas był ważnym czasem. Potrzebny jest więc odpowiedni temat i szansa na dobry wniosek. Myślę, że ten spektakl daje co najmniej trzy takie preteksty. Jeśli mając program, który zabierzemy z teatru (zawiera grę planszową) będziemy mogli w trakcie zabawy wrócić do tematów, które są elementami baśni, ale przenoszą wnioski na życie oraz postawy zarówno dzieci jak i dorosłych będzie to dla mnie prawdziwa satysfakcja.

Rozmawiała: Kamila Lipowska.

RATUJMY LAS PÓKI CZAS

RECENZJA

AGNIESZKA MALATYŃSKA-STAKIEWICZ

Kilkusetletni las ma swoje tajemnice, skrywa wiele opowieści, a ci, którzy potrafią się wsłuchać w leśną ciszę mogą poznać te historie.

Taką właśnie opowieść o lesie usłyszały dzieci na czwartkowej premierze w Operze Krakowskiej baśni „Księga lasu”. Opowieść napisana i wyreżyserowana przez Wojciecha Graniczewskiego jest ekologiczną muzyczną baśnią dla małych dzieci, której przesłaniem staje się poszukiwanie wartości nadających życiu sens i harmonię. Jak na baśń przystało, jest dzielny drwal, który, aby uratować umierający las, rusza w podróż. Po drodze przeżywa wiele przygód, ale, jak to w baśniach bywa, wszystko dobrze się kończy.

FOT. JACEK WRZESINSKI

Ta zgrabnie napisana sztuka była już przed laty wystawiana w teatrach dramatycznych i to z dużym powodzeniem; na jej podstawie powstał

też pełnometrażowy film animowany. Tym razem tekst na nowo opracowany, z uzupełnioną o nowe fragmenty muzyką Jana Hnatowicza,

w aranżacji Tomasza Hernika, wystawiła Opera Krakowska (kierownictwo muzyczne Paweł Szczepański). Pomysł na inscenizację, z akcją toczącą się wokół tysiącletniego drzewa, które otwierając się pokazuje zaczarowane światy (scenografia i kostiumy Katarzyna Zbłowska) okazał się bardzo dobry, a dzieci podczas spektaklu reagowały wyśmienicie, pomagając często bohaterom.

Najbardziej podobały mi się męskie role: przede wszystkim Pająk (Michał Kutnik), który dzięki talentowi komicznemu potrafił z czarnego charakteru uczynić postać zabawną i przyjemną; dobry był też Drwal Maciej (Andrzej Biegun), zaś bardzo ciekawą postać Zaskrońca-Medyka stworzył Janusz Dębowski. Z kobiet na pochwałę zasługuje Kamila Mędrek-Żurek, która wnosi wiele energii w akcję jako Pszczoła-Strażniczka.

Diemik Porsx1

23-05-2010

R-KVA5-2010-009

Opowieści z zaczarowanego lasu w operze

Katarzyna Fortuna

„Księga Lasu”, według scenariusza i w reżyserii Wojciecha Graniczewskiego, rozpoczęła obchody Międzynarodowego Dnia Dziecka w Operze Krakowskiej. Był to spektakl radosny i w bezpretensjonalny sposób dydaktyczny – opowieść o tym, jak dzielny drwal uratował chore Echo, ekologiczna bajka teatralno-muzyczna o poszukiwaniu sensu i ładu w życiu.

Jednym z głównych jej bohaterów był drwal Maciej (Andrzej Biegun), który zamierzał ściąć stary dąb. Uniósł już siekiere, lecz w tym momencie z wnętrza pnia rozległy się prośby i jęki. Zdziwiony Maciej stwierdził, że drzewo jest zaczarowane. Od Sióstr Echa dowiedział się, że w pniu uwięziona jest ich najstarsza siostra, która straciła głos, gdyż musiała naśladować krzyki ludzi. Drwal postanowił

Kostiumy bardzo dobrze oddają charakter mieszkańców lasu

więc ratować chore Echo i zagrożony las, który usychał.

Las był drugoplanowym, lecz ważnym bohaterem tej opowieści. Bowiem wszyscy walczyli o jego ochronę. Ekologiczne przesłanie spektaklu Graniczewskiego wydaje się podkreślać

potrzebę czułości i troskliwości w kontakcie człowieka z naturą i zwierzętami.

Spektakl ilustrowała muzyka zespołu pod dyktando Pawła Szczepańskiego, a także projekcje filmowe (rój pszczół na plastrach miodu, strumień, łąka).

Kostiumy zaprojektowane przez Katarzynę Zbłowską bardzo dobrze oddawały charakter mieszkańców lasu. Czerwono-czarny Pająk, przypominający przedwojennego mafiosa wzbudzał sporo emocji. Pszczoła-Strażniczka w pluszowo-skórzanym stroju, z ruchliwą szpadą imitującą żądło (energiczna Kamila Mędrak-Zurek) dzielnie chroniła swą królową. Zefiryn budził podziw motylim płaszczem, a strój Zaskronca naśladował łuski gada. Jedynie siostry Echa odbiegały od tej pomysłowej konwencji, występując w dziewiętnastowiecznych kreacjach.

Warto wybrać się na „Księgę Lasu”, a dodatkową zachętą niech będzie fakt, że baśń ta przemawia do odbiorców w każdym wieku. Oglądając ją dzieci jak i dorośli uświadamiają sobie, jak potrzebny jest wewnętrzny spokój i jak można cieszyć się prostymi przyjemnościami.

FOT. JACEK WRZESINSKI

GAZETA VRANKOVKA

01-06-2010

R-KIAS-2010-010

<http://www.viapoland.com/site/art/1/3/748.html>

Data dodania: **01-06-2010** | Autor: **adamikstory11**

Dział: **Polska z pasją/Teatry** | Miejsce: **Małopolskie**

Otworzyć serca dla lasu

"Hip - hop, hop - hip - szanuj las póki czas", śpiewa kilkunastu wspaniałych wykonawców w nowym spektaklu operowym pt. "Księga lasu" dla najmłodszych w Operze Krakowskiej. Oto nasza recenzja.

Bajkowy las

Nic tak nie cieszy małego widza jak oryginalna bajka sceniczna, w której rozpoznaje „gadające” zwierzęta i rośliny leśne. W dodatku tak ciekawie pokazane, jak w premierowym spektaklu dla dzieci w Operze Krakowskiej pt. „Księga lasu” na podstawie telewizyjnej sztuki Jarosława Hnatowicza „Jak Echo wróciło do lasu” w latach osiemdziesiątych ub. wieku. Autorem ilustracji muzycznej do tego przedstawienia był kompozytor Jan Hnatowicz, znany szerszej publiczności m.in. z piosenek zespołu Pod Budą. Na kanwie telewizyjnego spektaklu powstał pełnometrażowy film animowany pod tym samym tytułem.

Akcja krakowskiego operowego spektaklu została ciekawie opowiedziana w formie widowiska przygodowego dla najmłodszych. Drwal Maciej (Andrzej Biegun) wędruje z misją uratowania „duszy” lasu, czyli echa. Echo straciło głos, bo powtarzało nieustannie wrzaski śmiejących i hałasujących w lesie ludzi. Trafia w sidła pająka (Michał Kutnik), wreszcie na dwór królowej leśnych pszczoł oraz apteki zaskrońca. Pojawiają się postacie nietoperzy, elfów, motyl paż królowej.

Zwierzęta występują na tle symbolicznej scenografii uschniętego lasu, której centralną częścią jest tysiącletni dąb, to w jego wnętrzu umieszczono zarówno plac królowej pszczoł jak i aptekę leśną. Przy pomocy rzutnika na ścianę rzucały się widoki łąk, lasu, leśnego strumienia, plastra miodu oblepionego pszczołami.

Połączenie obrazu z dźwiękiem, muzyki oraz śpiewu w tym premierowym spektaklu operowym dla dzieci było całkiem niezłe. Zwierzęta „śpiewają”, a nawet tańczą. W każdym razie dzieciom bardzo się to podobało.

Budzenie wrażliwości

„Księga lasu” z pewnością jest mądrą współczesną bajką, która pobudza wrażliwość dzieci na sprawę ochrony lasu, który jest skarbem. W finałowej scenie wszyscy wykonawcy razem śpiewają przebojową piosenkę, w której zawarta jest mądra myśl „Hip hop – szanuj las póki czas”. Podczas premierowego spektaklu w dniu 27 maja 2010 roku dzieci, w tym chyba nawet bardzo małe, 5 letnie, reagowały bardzo żywo na każdą kolejną scenę, zwłaszcza na pełne humoru epizody walki drwala i pszczoły – strażniczki ze szpadą (Kamila Mędrak – Żurek) z okropnym pajakiem.

Dzieci dowiadują się, jakie słowa niosą te wartości, które są ważne w życiu – miłość, mądrość, uczciwość i być może je zapamiętają. Także to, jak bardzo cenny i ważny jest piękny i niezniszczony las. Każda rola jest ważna

Kiedy ogląda się taki spektakl jak „Księga lasu”, w którym kolejno wkraczają na scenę spotkane zwierzęta ma się poczucie, że każda postać jest ważna, a każda rola... główna! Toteż aktorzy grając i śpiewając mogą w pełni pokazać swoje umiejętności. Bardzo bogaty jest ruch sceniczny, postacie są roztańczone, rozbiegane, a czasem nawet... fruwają jak nietoperze.

Tekst: Wiesław Adamik

„Księga lasu: w Operze Krakowskiej, 2010

Treść sztuki

W uschniętym lesie panuje martwa cisza. Na polanę przybywa Drwal Maciej, aby ściąć rosnący tam 1000-letni dąb. Nim to się jednak stanie, Maciej odkrywa, że powodem braku sił życiowych lasu jest choroba Echa, które tak długo powtarzało wrzaski ludzi, aż ochrypło i w końcu straciło głos. Wtedy las opuściły zwierzęta i ptaki, a drzewa zaczęły więdnąć i usychać.

Maciej postanawia uratować las i wyrusza na poszukiwanie lekarstwa dla chorego Echa. Podczas przygód z udziałem ostatnich mieszkańców lasu (Motyla, Pajaka, Pszczół i Zaskrońca), dzielny drwal odnajduje trzy zaczarowane kwiaty i poznaje zaklęte w nich czarodziejskie słowa – klucze do szczęśliwego życia. Kiedy w końcu Drwal Maciej

Wykrzykuje te słowa wraz z publicznością, Echo odzyskuje głos, a las wraca do życia i na nowo rozkwita.

Kompozytor: Jan Hnatowicz
Dyrygent: Paweł Szczepański

Obsada:

Drwal Maciej Andrzej Biegun, Wiesław Nowak I Siostra Echo i Królowa Pszczół Agnieszka Cząstka, Bożena Zawisłak-Dolny II Siostra Echo Marta Abako, Marta Poliszot III Siostra Echo Joanna Rakoczy, Małgorzata Sznajder-Dziechciowska Motyl Agnieszka Cząstka, Karin Wiktor-Kałucka Pajak Michał Kutnik, Kajetan Wolniewicz Pszczoła-Strażniczka Małgorzata Hyży-Wypart, Kamila Mędrek-Żurek Zaskroniec-Medyk Franciszek Makuch, Janusz Dębowski

Studio Baletowe Opery Krakowskiej Nietoperze: Małgorzata Dukała, Liliana Wrońska / Paulina Duda, Karolina Rumin

Chór Dziecięcy Opery Krakowskiej Głos złego chłopca Aleksander Cieśla

Realizatorzy:

Scenariusz i reżyseria: Wojciech Graniczewski Muzyka: Jan Hnatowicz Scenografia: Katarzyna Zbłowska Materiały filmowe: Konstanty Kulik Choreografia: Kinga Batko-Kuźdzał Kierownictwo muzyczne: Paweł Szczepański As. reżysera i inspicjent: Agnieszka Sztencel, Anna Jaworska Sufler: Krystyna Behounek, Dorota Sawka

Kraków. 100. spektakl "Księgi lasu" w Operze Krakowskiej

Autor	-
Źródło	Materiał nadesłany
Data	4 marca 2015

7 marca na Scenie Kameralnej Opery Krakowskiej zostanie zaprezentowany setny spektakl "Księgi lasu" według scenariusza i w reżyserii Wojciecha Graniczewskiego i do muzyki Jana Hnatowicza.

"Księga lasu" to teatralno-muzyczna baśń o ekologicznym przesłaniu. Jej bohaterem jest Drwal Maciej, którego podczas sobotniego spektaklu będzie kreował Andrzej Biegun. Próbuje on uratować las, a w jego licznych przygodach towarzyszą mu ostatni leśni mieszkańcy...

Na scenie zobaczymy również: Karin Wiktor-Kałucką (Siostra Echo, Królowa Pszczół), Martę Abako i Małgorzatę Sznajder-Dziechciowską (Siostry Echo), Agnieszkę Cząstkę (Motyl), Michała Kutnika (Pająk), Małgorzatę Hyży-Wypart (Pszczola-Strażniczka), Janusza Dębowskiego (Zaskroniec-Medyk), Studio Baletowe oraz Zespół instrumentalny Opery Krakowskiej pod dykcją Pawła Szczepańskiego.

Przedstawienie adresowane jest zarówno do najmłodszych widzów, jak i do ich rodziców i wychowawców. Może być inspiracją do rozmowy o tym, co jest w życiu ważne i godne poszanowania.

Spektakl cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem ze strony widzów i jest nieustannie wypatrywany na afiszu naszego teatru. Do tej pory przedstawienie obejrzało blisko 15 000 młodych osób.

Więcej informacji

Spektakle

Księga lasu reż. Graniczewski Wojciech	1